

PODSTAWA PANOWANIA BOGA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 25 maja

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 14,6-12; Koh 12,13-14; Prz 28,9 BG; Dn 7,25.

TEKST PAMIĘCIOWY: „I zawrzał smok gniewem na niewiastę, i odszedł, aby podjąć walkę z resztą jej potomstwa, które strzeże przykazań Bożych i trwa przy świadectwie o Jezusie” (Ap 12,17).

Dzięki gorliwemu studiowaniu *Biblii* pierwsi adwentyści doszli do zrozumienia znaczenia prawa Bożego w miejscu najświętszym niebiańskiej świątyni. Studiując prawo Boże, odkryli znaczenie soboty, o której mówi czwarte przykazanie biblijnego dekalogu. Przykazanie to wyraźniej niż inne identyfikuje Boga jako naszego Stwórcę, przez co stanowi mocną podstawę oddawania Jemu czci. Ta kwestia będzie miała szczególne znaczenie w ostatnim okresie dziejów świata (zob. Ap 14,6-12).

Szatan od początku swojego buntu usiłuje odwozić inne myślące istoty od oddawania czci Bogu. W tym celu podważa prawo Boże. Zwodzieciel wie, że lekceważenie choćby jednego z boskich przykazań jest lekceważeniem całego prawa (zob. Jk 2,10), więc stara się przekonać ludzi, by przestępowali prawo Boże choćby w jednym punkcie. Szatan nienawidzi soboty, gdyż dzień ten upamiętnia Boga jako Stwórcę i uświadamia ludziom, że powinni Go czcić. Dzień ten jest obwarowany przykazaniem i jako część prawa Bożego jest zapisany w miejscu najświętszym niebiańskiej świątyni. Ponieważ grzech jest przestępstwem prawa, to ci, którzy pragną być wierni Bogu, muszą przestrzegać prawa Bożego, w tym także przykazania nakazującego świętowanie soboty.

Celem tej lekcji jest wykazanie powiązania między świątynią, prawem Bożym, sobotą oraz nadchodzącym kryzysem związanym ze znamieniem bestii. Przyjrzymy się także znaczeniu soboty dla ostatniego pokolenia⁷⁴.

⁷⁴ Przeczytaj także rozdział *Niezmiennne prawo Boże, Dzieło reformy oraz Odrodzenie dziś*, w: Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 264-290.

Przeczytaj Ap 11,19; Wj 25,16; 31,18; Ap 12,17. Co według tych wersetów znajdowało się w skrzyni przymierza w miejscu najświętszym świątyni?

Dzień Pojednania był dniem sądu. Wszyscy Izraelici mieli nakazane uczestniczenie w tym wydarzeniu związanym ze skruchą, rachunkiem sumienia i wstrzymaniem się od wszelkiej pracy (zob. Kpł 23,29-31). Był to jedyny w roku dzień, w którym arcykapłan wchodził do miejsca najświętszego, by dokonać oczyszczenia z grzechu. Tam, w najbardziej niedostępnej części świątyni, znajdowała się skrzynia przymierza. W skrzyni złożone było dziesięścioro przykazań napisane na kamiennych tablicach. Złote wieko skrzyni było nazywane tronem łaski. To wieko było spryskiwane przez arcykapłana krwią w celu oczyszczenia świątyni z grzechu. Obecność Boga objawiała się jako obłok chwały nad tronem łaski. Każda składana ofiara wskazywała na miłosierdzie Boga wobec grzesznych ludzi, ale obrzęd Dnia Pojednania wskazuje, że grzech był rejestrowany aż do Dnia Sądu (zob. Hbr 10,3). W rzeczywistości grzech miał być zupełnie usunięty dopiero po wiekach, wyłącznie przez krew Chrystusa przebraną na krzyżu. To przez wiarę w Jego krew możemy być oczyszczeni z grzechu (zob. 1 P 1,18-19). Tam, w obecności Boga, miłosierdzie i sprawiedliwość łączą się w przepięknej harmonii.

Gdy pozwolono mu zajrzeć do nieba, apostoł Jan zobaczył, że „otworzyła się świątynia Boża, którą jest w niebie, i ukazała się Skrzynia Przymierza” (Ap 11,19). „W miejscu najświętszym niebiańskiej świątyni trwa nienaruszalne prawo Boga — prawo, które zostało ogłoszone przez Niego osobiście wśród odgłosu gromów na Synaju i zapisane Jego własnym palcem na kamiennych tablicach. Prawo Boże w niebiańskiej świątyni to wspaniały oryginał, a przykazania zapisane na kamiennych tablicach, a potem utrwalone przez Mojżesza w *Pięcioksięgu* były jego błędnym odpisem. Do tych, którzy pojęli znaczenie tej ważnej kwestii, dotarło, jak święty i niezmienny charakter posiada Boże prawo”⁷⁵.

W miarę jak pierwsi adwentyści studiowali biblijną naukę o świątyni, uświadamiali sobie znaczenie prawa Bożego i soboty znajdującej się w centrum dekalogu. Zrozumieli, że skoro prawo Boże zostało umieszczone w skrzyni przymierza w niebiańskiej świątyni, której funkcjonowanie rozpoczęło się po wniebowstąpieniu Chrystusa, to z pewnością nie mogło zostać unieważnione wraz ze śmiercią Chrystusa na krzyżu.

Pomyśl o sobocie, która z ponaddźwiękową prędkością przychodzi do nas każdego tygodnia, bez wyjątku. Co mówi to nam o znaczeniu biblijnej nauki o stworzeniu? Jaka inna nauka została powiązana z tak mocnym i niezmiennym upamiętnieniem?

⁷⁵ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 264.

Przeczytaj Mt 5,17-18; Ps 111,7-8; Koh 12,13-14; 1 J 5,3; Prz 28,9 BT. Czego te fragmenty biblijne uczą o powinności chrześcijanina wobec prawa Bożego?

Adwentyści dnia siódmego idą w ślady reformatorów protestanckich, którzy podkreślali świętość prawa Bożego. Oto jak wyrażał się o prawie Bożym Jan Wesley, twórca Kościoła metodystycznego: „Jeśli chodzi o obowiązujące w Izraelu rytualne czy obrzędowe prawo Mojżeszowe, zawierające wszelkie zakazy i nakazy odnoszące się do tradycyjnych ofiar i służby świątynnej, to nasz Pan niewątpliwie przyszedł je usunąć, rozwiązać i całkowicie unieważnić. (...)”

Ale Pan nasz bynajmniej nie usunął zawartego w dekalogu prawa moralnego, którego przestrzegania z takim naciskiem domagali się wszyscy prorocy. Celem Jego przyścia nie było unieważnienie jakiegokolwiek jego części. Jest to bowiem prawo, które nigdy nie może zostać usunięte, gdyż ustanowione jest na wieki, jak wierny świadek na niebie. (...). Każda część tego prawa musi zostać utrzymana w mocy w stosunku do całej ludzkości, we wszystkich epokach historycznych, ponieważ nie zależy ono ani od czasu ani miejsca, ani też jakichkolwiek zmiennych okoliczności, ale od natury Boga, natury człowieka oraz ich niezmiennych wzajemnych relacji”⁷⁶.

Porównaj Wj 34,5-7 z Rz 7,11-12; Ps 19,8-12; 89,15; 119,142.172. Co wersety te mówią nam o powiązaniu prawa Bożego z charakterem Boga?

Ponieważ prawo Boże jest kopią/odpowiednikiem charakteru Boga, podstawą Jego panowania i moralnym fundamentem ludzkości, to nic dziwnego, że szatan nienawidzi tego prawa. „Nikt nie był w stanie zaprzeczyć, że skoro ziemską świątynia była obrazem czy odwzorowaniem niebiańskiej, to prawo zdeponowane w arce przymierza na ziemi stanowiło dokładny odpis prawa z arki niebiańskiej oraz że akceptacja prawdy dotyczącej niebiańskiej świątyni pociąga za sobą uznanie wymagań Bożego prawa, a zatem uznania szabatu z czwartego przykazania. W tym tkwiła tajemnica zajadłego i uporczywego sprzeciwu wobec spójnego wykładu *Pisma*, który dowodził, że Chrystus wykonuje swoją służbę w niebiańskiej świątyni”⁷⁷.

Co jest najczęstszym powodem twierdzeń, że nie obowiązuje nas już przestrzeganie dziesięciorga przykazań? Co tak naprawdę kryje się za takimi twierdzeniami?

⁷⁶ Jan Wesley, *Poucz mnie o tym, czego nie wiem. Zbiór kazań*, Warszawa 2001, s. 296 (przyp. red.).

⁷⁷ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 265.

Przeczytaj Ap 14,6-7; 4,11; Rdz 2,1-3; Wj 20,8-11. Jak wiążą się ze sobą stworzenie, sobota i prawo Boże?

Fakt, iż zostaliśmy stworzeni, świadczy o naszej prawdziwej wartości w oczach Boga. Nie jesteśmy sami we wszechświecie. Nie jesteśmy drobinami kosmicznego pyłu uformowanymi w wyniku złożonego genetycznego przypadku. Innymi słowy, popularna naukowa wizja pochodzenia życia dominująca we współczesnej kulturze jest w najwyższym stopniu rozbieżna z biblijnym świadectwem pochodzenia świata i ludzkości.

Istniejemy, bo Jezus nas stworzył. On jest godny naszej czci nie tylko jako nasz Stwórca, ale także jako nasz Odkupiciel. Stworzenie i odkupienie są podstawą naszej czci dla Niego. Tak więc sobota jest istotna ze względu na zrozumienie planu zbawienia. Sobota świadczy o trosce i miłości naszego Stwórcy i Odkupiciela.

Pod koniec tygodnia stwarzania Bóg odpoczął pośród piękna i majestatu świata, który stworzył. Odpoczął, by dać nam przykład. Sobota jest cotygodniową okazją, by szczególnie uwielbić Tego, który nas stworzył. Gdy oddajemy Bogu cześć, świętując sobotę, otwieramy serce na przyjęcie szczególnego błogosławieństwa, jakie Bóg powiązał z tym dniem, jak z żadnym innym dniem tygodnia.

Sobota wskazuje nam Stwórcę, który umiłował nas tak bardzo, iż nie opuścił nas nawet wtedy, gdy odeszliśmy od Jego planu wyznaczonego dla nas. Sobota jest wiecznym symbolem naszego odpoczynku w Nim. Jest szczególnym znakiem lojalności wobec Stwórcy (zob. Ez 20,12-20). Jest symbolem odpoczynku, a nie uczynków; łaski, a nie religijnego legalizmu; pewności, a nie potępienia; polegania w kwestii zbawienia na Bogu, a nie na sobie samym. Prawdziwy sobotni odpoczynek jest odpoczynkiem łaski w pełnych miłości ramionach Tego, który nas stworzył, odkupił i przyjdzie powtórnie po nas.

Przesłanie 14. rozdziału *Apokalipsy Jana*, ostatnie Boże ostrzeżenie dla ludzkości, wzywa ludzi do odpoczynku w miłości i trosce Boga w każdą sobotę. Nakazuje nam pamiętać o Tym, który nas stworzył, i oddawać Mu chwałę. Świętowanie soboty jest także ogniwem łączącym doskonałość Edenu z chwałą nowego nieba i nowej ziemi. Przypomina nam, że pewnego dnia wspañiałość Edenu zostanie przywrócona.

Adwentyści często spotykają się z zarzutem, iż są legalistami religijnymi. Zarzut ten jest zazwyczaj wiązany ze świętowaniem soboty. Podczas wspólnego studium biblijnego omówcie zagadnienie soboty jako symbolu odkupienia i sprawiedliwości przez wiarę. Dlaczego posłuszeństwo Bożemu nakazowi odpoczywania miałyby prowadzić ludzi do myślenia, iż mają sami wypracować sobie drogę do nieba?

Przeczytaj Ap 12,12.17; 13,7. Co wersety te mówią o gniewie szatana? Dlaczego diabeł żywi taki gniew wobec ludu Bożego w czasie końca?

12. rozdział *Apokalipsy Jana* przedstawia kosmiczny konflikt między Chrystusem a szatanem toczący się na przestrzeni wieków. Zwieńczeniem tego konfliktu będzie ostatni atak szatana na lud Boży. 13. rozdział *Apokalipsy Jana* przedstawia dwóch sprzymierzeńców smoka (szatana) — bestię z morza i bestię z ziemi. Te dwie moce wraz z szatanem będą toczyć wojnę przeciwko ludowi Bożemu.

Przeczytaj Ap 13,4.8.12.15; 14,7.9-11 (zob. także Ap 15,4; 16,2; 19,20; 20,4; 22,9.). Jaki zasadniczy temat przewija się we wszystkich tych wersetach?

Zwróć uwagę na przedstawiony kontrast. Ludzie albo czczą Stwórcę, albo czczą kogoś lub coś innego. Stwórca jest godny czci (zob. Ap 5,9). Wielki bój między Chrystusem a szatanem zaczął się w niebie właśnie w kwestii oddawania czci. „Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym” (Iz 14,14). Szatan zapragnął dla siebie czci należącej wyłącznie do Stwórcy. Według 13. rozdziału *Apokalipsy Jana* szatan działa na ziemi za pośrednictwem bestii, która wyszła z morza (zob. Ap 13,4).

Porównanie z 7. rozdziałem *Księgi Daniela* wskazuje, że bestia z morza symbolizuje tę samą moc, która została przedstawiona jako mały róg usiłujący „odmienić czasy i zakon” (Dn 7,25), dominujący przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt proroczych dni, czyli rzeczywistych lat (por. Ap 13,5; zobacz lekcję szóstą). Jedynym przykazaniem prawa Bożego, dziesięciorga przykazań, dotyczącym czasu jest przykazanie czwarte. Owa moc usiłowała zmienić dzień święty z soboty, siódmego dnia tygodnia, na niedzielę, pierwszy dzień tygodnia.

Sobota, siódmy dzień tygodnia, jest znakiem autorytetu Boga ustanowionym przez Niego samego (zob. Wj 31,13; Ez 20,12.20). Jakakolwiek moc, która usiłuje zastąpić ten dzień innym, uzurpuje sobie tym samym Boży autorytet na najbardziej zasadniczym poziomie. Tak więc konflikt między oddawaniem czci Bogu a fałszywym kultem skupi się ostatecznie wokół kontrowersji między sobotą a niedzielą.

Dlatego *Apokalipsa Jana* identyfikuje ludzi wiernych Bogu jako tych, którzy strzegą „przykazań Bożych” (Ap 12,17; 14,12). Dotyczy to także, a może nawet w szczególności, czwartego przykazania nakazującego świętowanie soboty, a nie niedzieli. Ci, którzy odrzucają ostatnie wezwanie trzech aniołów, by czcić Boga, świętując Jego dzień (zob. Iz 58,13), a przez to oddadzą cześć bestii i przyjmą fałszywy dzień odpoczynku, niedzielę, otrzymają w ten sposób znamię bestii (zobacz lekcję jedenastą).

W Ap 14,7 pierwszy anioł woła donośnym głosem:

— „Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, gdyż nadeszła godzina sądu jego, i oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód”.

Niebo wzywa nas, byśmy dochowali wierności Stwórcy i szczerze oddawali Mu cześć w obliczu nadchodzącego sądu.

Drugi anioł ogłasza:

— „Upadł, upadł wielki Babilon, który napoił wszystkie narody winem szaleńczej rozpuśty” (Ap 14,8).

Babilon oznacza upadły i odstępczy system religijny, który odrzucił przesłanie pierwszego anioła i trwa przy fałszywym kulcie. Dlatego trzeci anioł w Ap 14,9-11 ostrzega przed oddawaniem czci *zwierzęciu/bestii i jego posągowi/obrazowi*. Przedstawiona tu jest alternatywa — oddawanie czci Stwórcy albo oddawanie czci bestii. Każdy człowiek na ziemi podejmie ostateczną i nieodwołalną decyzję, komu dochować zupełnej wierności — Jezusowi czy szatanowi.

Przeczytaj Ap 14,12. Jakie cechy wyróżniają tych, którzy nie oddają czci bestii? Dlaczego obie te cechy są bardzo ważne?

W czasie końca Bóg będzie miał swój lojalny lud mimo największej opozycji i najbardziej intensywnych prześladowań w dziejach świata. Dzięki darowi sprawiedliwości Chrystusa ludzie ci, obdarzeni łaską Boga, będą wieść życie w posłuszeństwie wobec Niego. Oddawanie czci Stwórcy jest całkowitym przeciwieństwem oddawania czci bestii, a wyraża się w posłuszeństwie przykazaniom Bożym. Ostatni konflikt między tymi, którzy wybrali Chrystusa, a tymi, którzy wybrali bestię, będzie dotyczył oddawania czci. W samym centrum wielkiego boju między dobrem a złem znajdzie się kwestia soboty.

Ci poświęceni wyznawcy Zbawiciela będą mieli nie tylko wiarę w Jezusa, ale także wiarę Jezusa. Wiara Jezusa to wiara tak głęboka, tak ufna i tak pełna poświęcenia, iż wszystkie demony piekła i najcięższe próby na ziemi nie są w stanie nią wstrząsnąć. Taka wiara każe ufać nawet wtedy, gdy nie widać wyjścia i nie sposób zrozumieć przyczyn problemu. Każe mieć nadzieję tam, gdzie rozum zawodzi. Wiara Jezusa jest darem przyjmowanym przez wiarę. Pozwoli nam ona przejść przez nadchodzący kryzys. Gdy rozpocznie się ostateczny kryzys i spotkają nas ekonomiczne represje, prześladowanie, uwięzienie, a może nawet zostaniemy skazani na śmierć, to wiara Jezusa pozwoli nam wytrwać w ostatnich dniach dziejów świata tuż przed powtórny przyjsciem Jezusa.

Jak Bóg przygotowuje dzisiaj twoją wiarę na to, co ma nastąpić w przyszłości?

DO DALSZEGO STUDIUM

„Nie posiadając biblijnych dowodów na swoją korzyść, wielu naciskało z niezmiennym uporem, zapominając, że identycznych argumentów używano przeciw Chrystusowi i Jego apostołom:

— Dlaczego nasi wielcy nie rozumieją kwestii szabatu? Tak niewielu wierzy podobnie do was. Niemożliwe, abyście mieli rację, a wszyscy wykształceni ludzie świata byli w błędzie.

Żeby obalić takie argumenty, wystarczyło jedynie zacytować nauki *Pisma Świętego* oraz przykłady tego, jak Pan postępował wobec swego ludu we wszystkich stuleciach⁷⁸.

„Chrześcijanie minionych pokoleń święcili niedzielę, sądząc, że w ten sposób przestrzegają biblijnego szabatu; również teraz w każdym Kościele, nie wyłączając społeczności katolickiej, istnieją prawdziwi chrześcijanie, którzy szczerze wierzą, że niedziela jest szabatem z Bożego rozporządzenia. Bóg akceptuje szczerotę ich intencji oraz ich uczciwość wobec Niego. Jednak gdy zachowywanie niedzieli będzie wymuszane przez prawo, a świat dowie się, czym jest zobowiązanie przestrzegania prawdziwego szabatu, wówczas każdy, kto złamie przykazanie Boże, aby pozostać posłusznym wobec przepisu, za którym nie stoi żaden wyższy autorytet niż władza Rzymu, będzie czcił papiestwo bardziej niż Boga. Będzie oddawał hołd Rzymowi i władzy, która egzekwuje postanowienie nakazane przez Rzym. Będzie czcił bestię i jej obraz. Jeśli wtedy ludzie odrzucają dzień, który Bóg nazwał znakiem swojej władzy, a zamiast tego przyjmą ten, który jako oznakę swojej władzy wybrał Rzym, przyjmą znak poddania Rzymowi — piętno bestii. Gdy kwestia ta zostanie dokładnie naświetlona i wszyscy staną wobec wyboru pomiędzy przykazaniami Boga a przykazaniami ludzkimi, to ci, którzy będą konsekwentnie trwać w grzechu, otrzymają znak bestii⁷⁹.”

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Świat zmienia się szybko i dramatycznie. Dlaczego musimy zawsze zachowywać czujność, aby wydarzenia czasu końca nie zaskoczyły nas jako nieprzygotowanych?

2. Jak zrozumienie sądu i prawa Bożego zbiega się z nauką o zbawieniu wyłącznie z łaski?

3. W jaki sposób możesz składać świadectwo tym, którzy nie rozumieją znaczenia prawdziwego dnia odpoczynku i szczerze świętują niedzielę, pierwszy dzień tygodnia?

4. Jakie niebezpieczeństwo wiąże się z łączeniem Kościoła z państwem? Jak chrześcijanie powinni się odnosić do władzy świeckiej?

⁷⁸ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 277-278.

⁷⁹ Tamże, s. 274.